

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 listopada 2012 r.
sprawy ze skargi M. B.
na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w Warszawie
w sprawie z powództwa M. B.
przeciwko Miejskiemu Zespołowi Szkół Nr 2 w B.
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 września 2012 r. (sygn. akt II PK 99/12) odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki M. B., wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 października 2011 r.

Pismem złożonym dnia 10 października 2012 r. M. B.a wniosła skargę na przewlekłość postępowania w Sądzie Najwyższym, domagając się uchylenia postanowienia z dnia 11 września 2012 r. i przekazania sprawy do rozpoznania składowi 3-osobowemu Sądowi Najwyższemu celem „przyśpieszenia postępowania i jego obiektywizacji”. Domagała się również zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty 20 000, zł oraz zwrotu poniesionych kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna z kilku przyczyn. Została ona mianowicie wniesiona przez skarżącą osobiście, bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego określonego w art. 87¹ § 1 k.p.c., wobec czego podlega odrzuceniu (art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez uzasadnionej zwłoki, Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.; dalej: „ustawa”).

Skarga odnosi się do problemów merytorycznych, które zadecydowały o odmowie jej przyjęcia do rozpoznania, a także do zastosowanego „trybu postępowania”, nie zostały natomiast przytoczone okoliczności uzasadniające żądanie, wskazujące na wystąpienie przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym (art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy). Procesowym skutkiem tego zaniechania jest odrzucenie skargi (art. 9 ust. 1 ustawy).

Skarga M. B. została wniesiona w dniu 10 października 2012 r., już po prawomocnym zakończeniu postępowania przed Sądem Najwyższym w dniu 11 września 2012 r. Z treści art. 5 ust. 1 i 2 ustawy wynika natomiast, że skargę taką składa się w toku postępowania do sądu, przed którym sprawa się toczy.

Na tle tego przepisu ukształtował się pogląd, że skarga złożona po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna

(zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2006 r., III SPP 156/05, OSNP 2006, nr 23-24, poz. 374, z dnia 27 marca 2009 r., I CSP 1/09, niepubl. oraz z dnia 23 maja 2012 r., I CSP 1/12, niepubl.).

Z przedstawionych przyczyn należało odrzucić skargę.